

Rojstni dan Avstralije (26 januar)

Na ta dan leta 1788 je Governor Arthur Phillip proglasil novo kolonijo na obali sydnejskega zaliva in tako začel uradno življenje najmlajše in ene izmed največjih posesti angleškega Commonwealtha.

167 let je zelo kratka doba za ustvarjanje nove države — posebno velja to za Avstralijo, ki je tako daleč od stare zemlje — Evrope. Mi „novi“ včasih pozabimo, da je Avstralija tudi *nova*, če primerjamo njeno kratko zgodovino s tisočletnimi obstoji nam bolj poznanih držav. Dostikrat slišimo v družbi prijateljev, kaj vse manjka v tej veliki čudni deželi, ki nam je dala zavetišče in možnost, da zopet začnemo in zaživimo življenje enakopravnih državljanov.

Ne smemo pozabiti, da je vse, kar vidimo okoli nas — slabo ali dobro, delo nam podobnih, ki so prišli sem z istimi cilji in željami kot mi — to je ustvariti boljšo bodočnost sebi in posebno še našim otrokom. Bodočnost brez strahu političnega preganjanja ali pa strahu novih vojn in okupacij.

Vsak, ki se trudi, da s svojimi rokami zgradi hišo, bo lahko mnogo lažje razumel, kaj pomeni graditi iz nič. Vse to so morali preživeti oni, ki so gradili to, kar mi danes niti ne opazimo, ali pa dostikrat tudi omalovažujemo.

Koliko je bilo med njimi tudi naših rojakov, ki so se borili v onih časih, ko še ni bilo raznih državnih ustanov, ki bi pomagale novim naseljencem. Vprašajte kakšnega našega človeka, ki je tu že 20 let ali še več, pa vam bo povedal, kako je bilo.

Mi smo lahko ponosni na one, ki so vse to prestali ter s tem dokazali, da smo mi Slovenci res ljudje, ki se ne bojimo ničesar. Še danes, in mogoče še bolj kot kdaj koli poprej, so naši fantje in možje med onimi, ki ustvarjajo eno izmed največjih javnih del ne samo Avstralije ampak vsega sveta — Snowy River. Vsem tem bodo in že priznavajo vse ono, kar s takim poňosom pripovedujejo o pionirjih iz še ne tako davnih časov, ko so prvi naseljenci orali ledino nekje tam v „bushu“ in kjer so danes žitnice Avstralije.

V zadnjem desetletju se je število prebivalstva Avstralije zvečalo od 7500000 na deset milijonov. Cela vrsta novih podjetij je bilo ustanovljeno v kratki dobi, kar pomeni večje blagostanje za vse nas. Nič več nismo toliko odvisni od zunanjega sveta, ki je tako daleč od nas.

Pri vsem tem smo pomagali tudi mi!

Sam Generalni Gubernator Marshal Slim je v svojem govoru 26. januarja povdaril, da smo mi „novi“ oni, ki smo pripomogli k materialnemu in h kulturnemu vzdigu. Posebno velja to za vse vrste umetnosti in splošnega kulturnega udejstvovanja.

Zato je še posebno važno, da mi Slovenci, ena izmed najmanjših in najbolj nepoznanih skupin „novih“, pokažemo, kaj smo in kaj zmoremo — vse to z vztrajnim in poštenim delom, ki nam je prirojeno ter radi katerega smo vsepovsod cenjeni in spoštovani.

S tem bomo najboljše počastili našo daljnjo domovino in pripravili lažjo pot našim zanamcem v še boljši Avstraliji. L.M.

KAJ BO?

Pozornost vsega sveta je zopet obrnjena na Formozo. V glavnih mestih veselil se vršijo razgovori in ugibanja, na kakšen način naj bi mirnim potom dosegli sporazum med komunistično Kitajsko in vlado nacionalistov, ne da bi povzročili novo vojno.

Angleški zunanji minister g. Eden je izjavil, da Anglija ne gleda na vprašanje malih otokov, ki se nahajajo le nekaj km proč od kitajske obale v isti luči kot Formoze in otokov PESCADORES. S tem je hotel reči, da ima komunistična Kitajska neke vrste pravico na te

otočke, ne pa na Formozo samo.

Skoraj isto je povdaril tudi avstralski ministerski predsednik g. Menzies, ki se sedaj mudi v Londonu, kjer so razgovori ministerskih predsednikov angleškega Commonwealtha. G. Menzies je povdaril, da Avstralija ne more mirno gledati neke nove državljanske vojne na tako nevarni točki Daljnega Vzhoda, ter da podpira vsak korak, ki naj bi pripomogel do sporazuma med obema vladama.

Vendar pa Avstralija odločno nasprotuje proti izročitvi Formoze in Pescadores otokov komunistom.

Napetost med komunisti in nacionalisti je že obstojala precej časa, pred kratkim pa je začela nevarnost resnega spopada postajati vedno večja. Komunisti so začeli napadati male otoke blizu obale, na kar so seveda nacionalisti odgovorili z zračnim bombardiranjem rdečih postojank.

Glavni komunistični napadi so bili namerjeni na otoke TACHEN, kjer se je nahajalo približno 20.000 nacionalističnih čet.

Ko pa je ameriški predsednik gen. Eisenhower zaprosil in dobil v Kongresu in Senatu polnomočje, s katerim mu je dovoljeno kot vrhovnemu poveljniku ameriških vojnih sil uporabiti vse mere, s katerimi bo lahko zaščitil nacionaliste pred morebitnim vsestranskim napadom komunistov, so ti začeli vpiti, da hoče Amerika vojno, ter da je Formoza le notranja zadeva

Kitajcev samih in da nima nihče pravice mešati se v njih domače prepire.

Kitajski rdeči voditelj je že pred Eisenhowerjevim govorom večkrat izjavil, da bodo „osvobodili“ Formozo, ki je del Kitajske ter da Amerika samo išče izgovor, da bo napadla miroljubne Kitajce.

Mednarodni opazovalci se bojijo, da bodo komunisti v slučaju napada na nacionaliste naleteli na ameriške sile ter napadli tudi te, kar bi seveda pomenilo vojno med Ameriko in Kitajsko.

Amerikanci pa pravijo — mi smo opozorili ves svet, da bomo branili naše prijatelje in če Kitajci napadejo, pomeni, da oni hočejo vojno. M.L.

P.S. Kratko zgodovino in opis Formoze smo objavili v božični številki Misli.

Vrednost dinarja

Uradni kritiki v Jugoslaviji se zgražajo nad licitacijo avtomobilov, ki se je vršila v beograjski garaži „Progres“ dne 15. novembra ob 8 uri. Prinašamo kratek odlomek iz enega od poročil.

... Ob samem začetku licitiranja je bilo čutiti previdnost in slišati poviške le za nekaj tisočev dinarjev. Ali z odprodajo avtomobilov se je premišljenost zgubila in cene so brzele z nezasišano naglico. Trdim, da smo se Slovenci pri tem poslu najbolj odlikovali še posebno pa štajerci, kjer je to leto trta baje dobro obrodila. Kako neki bi „Slovenske gorice“ iz Ptuj izplačale din 3.000.000 — za „DKW-Union“ iz leta 1939 v 40% stanju. Začetna cena istemu je bila 1.000.000 din. V licitacijo se je vmešal tudi predstavnik ljubljanskega „Odpada“, vendar se tekmeči niso dali motiti. Mož se dobro spozna na vrednost starega železa in je utihnil takoj, ko je zračunal, da

se tu ne bo nič iztržilo. Manj preračunljiv — ali pa bolj bogat — je bil predstavnik železarne iz Mute, ki je kupil staro železo z znamko „Tatra“ za din 1.000.001., to je dinar nad izključno ceno.

Boljši posel je napravila „Gozdna uprava Maribor.“ Za „Wolkswagen“ je plačala sicer din 6.360.000, — vendar se bodo z njim vsaj prevažali saj je lepo ohranjen.

Napetost je naraščala. Cene so frčale brezglavno. Za zaprt poltovorni voz znamke „Opel Olympija“ v 60% stanju je plačala „Elektro gospodarska skupnost LRS“ din 8.135.000.

„Comer“ je bil prav tako zaprt poltovorni avtomobil manjšega formata in dobro ohranjen. Izključna cena je bila din 3.000.000. Ob njem se je razvila zagrizena borba, kjer se je licitiralo kar po milijonih, dokler nista ostala samo še „Industrija duvana“ iz Bitolja in „PTT“ iz Beograda. Imel sem vtis, da je

Oglasi PUSTNIH ZABAV v Melbournu (Slovenski klub) in Brisbanu (Slovenski odbor) so bili odposlani v posebnem pismu vsem našim rojakom v Viktoriji in Queenslandu. Pridritelje prosimo, naj nam oprostite, ker Misli iz tehničnih vzrokov niso mogle pravočasno iziti. Urednik.

JURJEVANJE V SYDNEJU

v Paddington Town Hall-u na Oxford Street,

dne 24. aprila

Naslednji dan je praznik, prost dan.

Makedonca pograbila trma in da avto ni bil več najvažnejši. Kako se je dvoboj končal? Makedonec mu je „spustil“ v obliki zneska, ki ga tudi beograjska „PTT“ ni zmogla. Dobil je avto „Commer“ za 12.025.000 dinarjev.

Najzanimivejši in hkrati najbolj žalosten je bil dvoboj med „Radio Zagreb“ in „Elektro gospodarska skupnost LRS“ za osebni avto „Ford.“ Izključna cena din 2.800.000, — je bila smešno visoka za 20% ohranjen voz s 140.000 km., z razbitimi vratnimi okvirji. „Radio Zagreb“ je zastopala samozavestna tovarišica, ki je izjavljala okoli: „Nemojte, ja ču ga kupiti pa bilo što bilo.“ In bilo, što bilo! Dobila je avto za 13.505.000 dinarjev. Pa ženska ni odnehala. Kupila je še razbiti „Morris“ za 5.012.000 dinarjev . . . M.

BOŽIČNI PLES V SYDNEJU

Da ne ugasne bakla slovenstva so se slovenska „plemena,“ to je Štajerci, Kranjci, Primorci, Dolenjci, Gorenjci zbrali na ples v Sydneyju dne 26. decembra v Paddington Občinski dvorani.

Vse pohvale vredna ideja okusnih značk, ki smo jih prejeli ob vohodu. Vodstvo za pripravo je to pot prevzel dr. Olip; agilni pater je namreč opravljal božične verske dolžnosti med rojaki v Melbournu. In moram priznati, da me je naš „dohtar“ Olip prijetno presenetil. Tako spretno je razdelil vse funkcije, da je vse teklo brez prepirov, zadreg in nepotrebnih zmešnjav. Radi stokrat preklete vročine je kaj hitro zmanjkalo piva — od nekod so kaj hitro privlekli rezerve — ker, če bi kozarci ostali prazni, bi to pomenilo — prvo slovensko revolucijo v Avstraliji!

Pozdravljeni fantje iz Wollongonga, ki ste nam iz industrijskega mesta prinesli pesem naših gora. Nekaj je godrnjal vaš vodja, g. Pevc, češ kake težave so skup vas dobiti za vaje — ampak to je ravno hvale vredno, da ste te težave premagali — saj imate zadoščenje, da ste prvi slovenski pevski zbor v N.S.W.

Gospodični Milki Porokovi, ki nam je tako oduševljeno pri jaslicah govorila o Jezuščkovih lučki, ki naj zagori v naših srcih, in Tomažku Lajovic, ki nam je osveževal in nas priklenil na milo domovino — čestitam k tako lepemu nastopu in dobri izvedbi!

Sedaj pa odprite ušesa, vsa slovenska dekleta in fantje! Mi Slovenci se zbiramo na te zabave in plese, da se medsebojno spoznamo, nasmejimo, zapojemo ter navežemo nova, obnovimo stara, prijateljstva. Veliko je naših fantov, ki bi kaj radi poiskali med redkimi slovenskimi dekletimi svoje dekle, poznejšo družico v življenju. Uredništvo Misli ima, ki obravnavajo ta pereči problem naših samcev — kako si poiskati Slovenko za ženo?

Na zabavi pa vidim sledečo sliko. Omizje A: enajst fantov; srepeče gledajo v kozarec, žulijo cigareto, tu pa tam kateri kako blekne. Sedijo okoli mize kot kaka komisija za atomsko kontrolo. Muzika svira „en-dva-tri“ — tu pa sedi cvet slovenske fantovščine — kot na sedmini.

Omizje B, poleg njih: štiri

mlade, čedne slovenske devičke, roke prekrizane, sedijo, sedijo, ples za plesom . . .

Bodisi fantje, bodisi dekleta pa se pritožujejo, češ „ja, kje bi človek kakšno dekle spoznal; srečni vi, ki ste ženo iz Evrope pripeljali . . .“ — dekleta pa „ja, to so fantje, fantje pa taki, veste, cel večer sem sedela, pa me nobeden za plesat ne praša . . .“

In to naj bi bil narod, ki ima celo slovstvo ter zgodovino, kako je treba dekletu pod oknom povoriti, kaj v uho šepetati! Se ne spominjaš okenc v kamrici, nagelejev dišečih ter zaljubljenih pesmi, ki si jo na vasi pel svoji izvoljeni?

Vem, da ti je danes, slovenski vitez, na vpogled dolga vrsta brhkkih, krasnih Avstraljank, namazane, in zadnje solde za oblekco novo je dala. Ta dekleta imajo tako malo ženskega na sebi, da jo ne bi zamenjal za Kranjico — za noben denar. Pa četudi naša Micka ni podobna kaki „filmski“ — je vendar vredna deset Avstraljank! Tako pa sem žalostno opazil, da ste nerodneži plesali cel večer s poročenimi gospami, dekleta pa so sedela . . . Vidim, da nam mlajša generacija ne dela preveč časti kot osvajalci ženskih src. — Vam, dekleta, svetujem, da malo poveseite domišljave nosove, ker vam prav nič ne pristaja, da posnemate vaše sydnejske sovrstnice, ki so najbolj domišljava dekleta na svetu!

Predlagali smo že večkrat, da bi se na naših plesih prirejale družabne igre, da spoznamo po imenu razne „lepe rožice“ ter samske Janeze. Imeli smo v programu . . . pa kaj hočeš . . . pater je le pater . . . boji se, da bi zlobni jeziki dejali, da smo te plese spremenili v divje orgije . . .

Vendar upam, da boste prihodnjic nekaj bolj korajžni — sedaj je res polno deklet, domačih — beseda ni konj, pobaraj jo za ples. Če pa Micka plesati ne zna ali noče, pa prisedi, dva kozarčka napolni, se vama bo že jezik razvezal po slovensko.

Mi Slovenci smo družabni ljudje — zato se nas je tudi zbralo okrog osemsto.

Gospam Bezjakovi, Putrejevi in Simenčičevi posebna zahvala za tako okusno, domačo potico, ki so jih darovale za naše slavje. Enako gospoj Ber-ovi za domače krofe!

Vsem onim, ki niso plesali — g. Mandiču, g. Aleksandru Jegliču, g. dr. Olipu, g. Simenčiču, g. Plazerju, g. Čuku, g. Drago Šutji, g. Filipiču, g. Jože Nemaniču, g. Lojzu Hrastu, g. Milanu Jegru, gospem Simenčičevi, Putrejevi, Plazerjevi, Olipovi, Jerebovi, seveda tudi nič manj gospodičnam Štefki Požarjevi, Lojzki in Kristini Jugovi, Tavčarjevim Mimi Putrejevi, g. Niko Krajcu in g. Lojzetu in vsem, ki so z nesebičnim delom sodelovali in delali za uspeh lepega večera — odkritosrčna zahvala!

S.T.

Razlika £217-7-10½ je bil dan v sklad Misli. Prostovoljne prispevke pregledali gg. Hrast, Filipič, Simenčič, Jeglič in Šutja. Račune pri hrani in pijači pregledali gg. Dr. Olip, Čuk, Jeger in Šutja. Končni račun pregledali pater Rudolf, dr. Olip in Jeglič. — Vsem iskrena zahvala!

Printed by Publicity Press (1938) Pty. Ltd. 71-75 Regent St., Sydney, for the Publisher, Rev. R. Pivko, 66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.

Iz Slovenije

TOLMIN. — 67-letni Martin Rakušček in 41-letni Andrej Bizjak iz Koseča na Tolminskem sta se odpravila na sprehod z namenom, da si ogledata polje in košenine. Med potjo sta dospela do nevarne grape za vasjo Škripce, kjer teče potok Ročica. Tu je teren zelo navaren, voda pa močno šumi. Bizjak je preskočil potok in nadaljeval s plezanjem, ne da bi se ozrl. Šele čez kakih deset minut se je ozrl po sosedu in ker ga ni videl, je čakal, da pride za njim. Ker ga le ni bilo, se je spustil nazaj k potoku in našel Rakuščka mrtvega z glavo v vodi.

KOPER. — Italija je odprla konzulat v Kopru. Za konzula je imenovala dr. C. Albertarija, ki je v novembru začel z rednim poslovanjem v svoji konzularni pisarni.

CELJE. — Mestni proračun, ki je lansko leto bil 393 milijonov dinarjev, bo letos 620 milijonov. Povečanje bo šlo predvsem na račun povečane „komunalne“ dejavnosti v zvezi s proslavo na Ostrožnem.

FILOVCI (Prekmurje). — Po večletnem vrtnanju so šele sedaj prišli do prvih manjših nahajališč nafte. Zvrtali so že 3.000 m. globoko. Vrtalni stolp so namreč postavili na hrib ter imeli tako veliko težav z dovozom kuriva in seveda tudi nespametnega dela.

BLAD. — Milica išče podjetne „ribiče“, ki kar z bombami lovijo ribe v Savi Bohinjki. Govori se, da tako nalovijo ogromne količine rib, in da so celo ulovili 7 kg. težkega sulca. V Titovini imajo samo ugledni partijci pravico lovit ribe. Sava Bohinjka pa je priljubljeno lovišče tovariša Tita. Sedaj so mu pa nehvaležni iz Bohinjske Bele ujeli najlepšega sulca!

KOBARID. — Pred Kobaridom gradijo novo mlekarino, ki bo lahko predelala do 25.000 litrov mleka na dan. Preuredili bodo tudi ribogojnico, ki naj bi dajala v doglednem času ribe na trg. Obnovili bodo šolo v Ješčku, obnavljajo pa šolo na Livku in Borjani ter gimnazijo v Kobaridu. Novo šolo gradijo na Vrsnem. V načrtih imajo obnovo šole v Drežnici, Krnu in Kredu. Tudi regulacijo potoka Šjaka in Nadiže pri Robiču imajo

v načrtu. V načrtu imajo tudi kanalizacijo v Sozidu in Smasti itd.

LJUBLJANA. — Tito je podpisal odlok o pomilititvi obsojenec, ki ga je predložil Rankovic. S tem odlokom je 3600 osebam kazneni popolnoma oproščena ali znižana. Določenemu številu teh oseb je poleg glavne kazni strogega zapora ali zapora odpuščena tudi vzporedna kazen omejitve državljskih pravic.

MARIBOR. — Organi notrajne uprave so odkrili nepošteno delovanje upravnika mariborske podružnice podjetja „Les-Ljubljana“. Sum je vzbudil ponarejen račun KZ Dravograd, s pomočjo katerega je na nedovoljen način zaslužil 6.000 dinarjev. Revizija in preiskava sta odkrili vrsto soobtožencev, ki so med seboj povezani delovali že dalj časa in tako ogoljufali podjetje za težke milijone. Podjetni tovariši so poneverili 11.461.000 dinarjev. Aretirani so bili upravnik mariborske podružnice Herman Kovač, njegov pomočnik Janko Lampret, komercijalni direktor Vilko Hvala, obratovodja žage v Gor. Radgoni Franc Gorše, skladišnik Albert Gregorič, njegov pomočnik Janko Šporer in velešpekulant tovariš Slavko Weiss iz Zagreba. Vsi obtoženci so bili obsojeni.

KRANJ. — V zadnjem času je opaziti, da imajo sodišča, ne samo v Kranju, pač v Sloveniji, zelo veliko dela z raznimi funkcionerji državnih podjetij, ki ista goljufajo in kradejo denar. Ugotovljeno je, da so skoraj vsi funkcionerji iz vrst partijcev.

NA ZNANJE

Vsa privatna-osebna pisma naslavljajte na glavni sedež slovenskega duhovnika v Avstraliji: Rev. Rudolf Pivko, ofm, St. Francis, PADDINGTON, SYDNEY.

Ostalo pošto, zlasti vse, kar je v zvezi s časopisom, pa na Misli, G.P.O. Box 553, SYDNEY.

V moji odsotnosti me nadomešča g. Radovan Dr. Olip, ki istočasno z Uredniškim odborom ureja časopis in odgovarja vso korespondenco, ki prihaja na poštni predal. pater Rudolf.

KRUŠČEV V OSPREDJU

Malenkov-Stalinov naslednik, je moral „prostovoljno“ odstopiti svoje mesti staremu boljševiku maršalu Bulganinu. Je to edinstven dogodek z zgodovini sovjetskega komunizma. Običajno so bili ljudje na važnejših mestih obtoženi, in seveda bili tudi obsojeni ali na smrt ali pa biti poslan v Sibirijo. Malenkova zamenjava pa je potekla brez krvi. Dobremu poznavalcu komunizma da vse to vedeti, da si vrhovi sovjetske kom. partije med seboj ne zaupajo — odnosno se še ni pojavila oseba, ki bi vsestransko nadomestila tirana Stalina ter pospravila ostale kandidate. Malenkov odstop je delo Kruščeva, ki je prvo pod krinko Malenkova pospravil Berijo in bo po vsej verjetnosti kmalu pahnul s stolčka starega, bolnega in na pol gluhega Bulganina. Molotov, ki še vedno pripada triperesni deteljici, pa bo moral sam počasi odditi v pozabo. Ra.

Finančno poročilo božične zabave „Pod južnim soncem“ v Sydneyju:

Izdatki:

Dvorana z mikrofonom	£48-00-06
Muzika	£25-00-00
Pijača in jedača	£178-15-09
Loterija	£7-06-11
Prti, še več kozarcev, krožniki, znaki, ledenica, prevoz in drobnarije	£72-10-07½
Božična darila otrokom	£19-18-06½
Skupno	£351-12-04

Dohodki:

Prostovoljnih prispevkov	£154-00-11½
Jedača in pijača	£363-00-08
Potica in krofi	£13-17-07
Loterija	£38-01-00
Skupno	£569-00-02½

Silvestrovanje v Brisbanu

Ko se v trdem delu znojimo in borimo za obstanek, dela vsak načrte za bodoče. Vsak se na svoj način trudi za telesno in duševno udobnost. Materijalno si vsak podjeten Slovenec kmalu pridobi zadoščenje, duševno pa bolj težko. Mnogo srečnih družin je tod okrog. Niso bogate, a so bogate v ljubezni. Žena ljubi moža, on ji vrača ljubezen. Otroke imata, rojene iz ljubezni in taka družina je srečna. Nekaj deklet in fantov je še samih ter si tudi želijo imeti svojo družino. Toda zagrenjena zakrknjenost in nezaupanje loči fanta od dekleta. Pojdimo k tistim družinam, ki so srečne in se učimo od njih. Zau-pajmo, spreglejmo napake drugega, in bližji si bomo.

Zakaj ne bi prinesli košček sreče in svoje lastne družine v eno veliko slovensko družino ter jo delili skupaj na našem slovenskem večeru s tistimi, ki jo pogrešajo.

To naj bo namen slovenskih večerov, denar pa naj služi — ne za prepir — pač pa za naše skupno veselje in uspehe.

Tako smo se Slovenci v Queenslandu po dobrih dveh mesecih ponovno odzvali pričakovnemu vabilu, tokrat na silvestrovanju, ki je bilo združeno z obdaritvijo naših malčkov pod božičnim drevesčkom pri jaslicah. V šestih mesecih je bila to že naša tretja prireditev, ki se jo je nas s prijatelji udeležilo okrog sto oseb.

Pri pripravah za zabavo so pridno pomagali skoraj vsi prejšnji sodelavci, največ pa staronaseljenci s svojimi avstralskimi prijatelji ter nekateri fantje, ki so pred kratkim prišli iz Trsta. Naj navedem vsakega posameznika, ki je kakorkoli pomagal do uspelega silvestrovanja. Ga. Konda, ga. Plutova in njene tri hčerke: ga. Diana Ried, ga. Darinka Strugar in ga. Marija Andrejc so nam napekle in darovale krofe, potice in druga peciva, vse brezplačno. Pristrčna Vam hvala, drage gospe! Ga. G. Vuga in ga. K. Plutova sta prevzeli skrb za obdaritev otrok. Dvorano pa so v slovenskem stilu in z jasicami okrasili gg. V. Vuga, Tone Konda in Fred Ried, ki jim je tudi pridno pomagal Srečko, ki je pred kratkim prišel iz Trsta ter ostali. G. Šilec je prevzel prevoz potrebščin za veselico. G. Kranjc se je pobrigal za suha in žejna grla. Ga. Fonova mu je pridno pomagala. Njena hčerka gdč. Sonja in novo-došla gdč. Erida sta sprejemali goste s šopki v narodnih barvah.

Dokaj velika dvorana, vsa zavita v slovenske narodne barve, nas je sprejela prav po domače med naše stare znance. Tam smo se seznanili z našimi mladimi fanti in dekleti,

ZAHVALA

Pristrčna zahvala vsem prijateljem in zancem, ki so me obiskali v bolnišnici; posebna zahvala gospej Žnidaršič, ki je v sedmih tednih moje odsotnosti toliko pazila na mojega malega sina.—Hvaležna gospa Židan.

Februarski številki Misli je priložen tudi žepni Koledarček za leto 1955. Ako si ga še kdo želi, naj kmalu sporoči. Nekaj jih je še v zalogi.

Tako smo Slovenci v Queenslandu stopili v Novo leto 1955. Brisbane, 31. dec. 1954 — Opolnoči.

ki so pred kratkim prišli iz Trsta. V marksikaterem srcu novega ali starega naseljenca, se je vzdramil spomin na svoj ljubi dom, ob pogledu na lepe jaslice z drevesčkom.

Po pozdravu in voščilu za novo leto so nam zapeli ga. in g. Vuga ter g. Košorok „Eno devo le bom ljubil“ in „Snoč pa dav.“ Prav lepo sta nam zapeli v duetu sestri ga. Darinka Strugar in ga. Marija Andrejc „Pojmo na štajersko“ in „Skrjanček poje žvrgoli.“ Desetletna Daniela Ried je zaigrala na klavirju „The Emperor Waltz“ in njena sestra, devetletna Sonja, pa „Over The Plains.“ Pesem „Bratom v tujini,“ je recitala gdč. Sonja Fonova. Nato so bili razdeljeni darovi otrokom.

Nekaj slovenskih poskočnic nam

je prostovoljno daroval, priznani slovenski umetnik, g. Saša Magušar. Zaigral je tako lepo, da so nekateri začeli kar plesati. Mali orkester: vijolina, gitara, harmonika in klavir, pa nas je pošteno držal na nogah do tretje ure zjutraj.

Vse Slovence širom Avstralije pristrčno pozdravljamo Slovenci iz Queenslanda in želimo, da se tudi oni veselijo na svojih zabavah.

Janez Primožič.

Uredništvo je prejelo znesek od £3.13.9 za tiskovni sklad MISLI. Isti je bil zbran, kot čisti dobiček tombole na zabavi. Vsem rojakom v Brisbanu se uredništvo pristrčno zahvaljuje.

Urednik.

FINANČNO POROČILO MISLI PRETEKLEGA LETA 1954

Prostovoljni prispevki za sklad Misli od zabav, katerih podroben obračun je bil sproti objavljen v časopisu, znaša	£0741-17-02½
Naročnina v preteklem letu	£0360-12-00
Sklad Misli, ki je bil sproti objavljen v časopisu	£0159-11-01
Oglašji	£0055-19-08
Skupno dohodkov	£1316-19-11½

Tiskarna, klišeji, časopisni ovitki	£0599-10-05
Pošta	£0069-08-06
Poti	£0042-01-06
Pisarniške potrebščine in omarci, matrice za naslove in njih izdelava, časopisi, poštni predač in naročninska potrdila	£0221-13-00
Material za sliko Bleda	£0026-00-00
Kozarci	£0022-10-00
Zamenjava Adresografa — še doplačal	£0035-00-00
Pisalni stroj	£0090-06-03
Koledarčki za leto 1955	£0038-03-09
Socijalna pomoč nujno potrebnim	£0034-17-08
Deficit lanskega leta 1953	£0014-09-00½
Skupno izdatkov	£1194-00-01½

Razlika ob končnem proračunu dohodkov in izdatkov Misli v tekočem letu 1954 £122-19-10 je ostala v dobrem v blagajni Misli. Lani marca sem v aktovki zgubil £75-7-10. Od tega sem s prijatelji doslej povrnil blagajni Misli £36-7-10. Še dolgujem blagajni Misli £39-0-0. Izgubljena vsota je vračunana v proračunu.

Kronika in zapiski

Rojenice so obiskale

v Viktoriji

družino g. Ivana in Marije BOLE, ki jih je razveselila hčerka-prvenka;

družino g. Rudolfa in Lidije ČEPON, prvorojenec je dobil ime Rudolf;

družino Stojana in Marije Vere MOŽE, sinko je dobil ime Oskar.

v New South Wales-u

družino g. Emila in ge. Štefke FRETZE v North Sydneyju. Hčerki se je pridružil bratec, ki je pri krstu dobil ime Boris-Matija;

družino g. Viktorja in Suzane ČIČ. Dvema hčerkama se je pridružil bratec;

družino g. Zorka in ge. Marije KREŠEVIČ v Merrickville, ki sta dobila sinkaprvenca. Pri krstu je dobil ime Rudi-Renato;

družino g. Leopolda in ge. Vide PRIMC. Razveselila jih je prvenka, ki bo dobila ime Diana.

Poročili so se

v Viktoriji

g. Ivan Dolenc z gdč. Marijo Sturm;

g. Ludvik Martineli z gdč. Marijo Marsetič;

g. Costa z gdč. Marijo Primožič;

g. Ludvik Lumbar z gdč. Stanislavo Rebec;

g. Nace Valenčič z gdč. Vido Marinčič;

g. Peter Mandelj z gdč. Ivico Kirn;

(že lani — g. Jože Slavec z gdč. Nado Butinar in g. Franc Hrvat in z gdč. Milko Žele).

v Južni Avstraliji

g. Slavko Saksida z gdč. Marijo Cergolj;

g. Anton Tušek z gdč. Adriano;

g. Stanko Šubic z gdč. Terezijo in g. Leopold Perdec z gdč. Leopoldo Marušič.

v New South Wales-u

g. Jože Križman z gdč. Brigito Jurguttis;

g. Konrad Toplak z gdč. Brigito Molnar v Burwoodu in

g. Martin Herman z gdč. Jewell Gannon v Rydu.

Čestitamo in mnogo sreče ter zveste ljubezni na pot!

26. Dec. lanskega leta sta se ZAROČILA g. Vinko Brkovec — sin druž. Miha Brkovec iz Marsden Parka pri Riverstonu — z gdč. Lolo Tudorin. Čestitamo!

V Sydneyju se nahaja znani slovenski umetnik v Avstraliji g. Stanislav RAPOTEC, ki razstavlja trenutno svoja dela v Londonu in se pripravlja za razstavo svojih del v Sydneyju.

Po uspelem gostovanju v Brisbanu pri „Theatre Royal“ se je g. Aleksander Magušar za nekaj časa ustavil v Sydneyju. Priznanemu solo igralcu na kromatično harmoniko še mnogo uspehov!

Ponesrečil se je blizu Bonegille v Viktoriji oče družine g. Ivan Mesar, ki je dolgo časa ležal v bolnišnici v nezavesti. V zadnjih dneh se mu zdravje boljša in bo kmalu okreval.

IZ NAŠE DAVNE PRETEKLOSTI

V državni knjižnici v Muenchen so od leta 1803 sem — dokaj časa precej pozabljeno — ležale debele stare bukve z lesenimi platnicami. Knjiga ima 169 listov starih zapiskov na oslovski koži. Odlomki pridig, molitve in cerkveno službene beležke se vrstijo leto za letom, pisane od raznih rok, večinoma v latinskem, deloma pa tudi v starem nemškem jeziku. Nekdo je zapazil, da je na treh mestih zapisano nekaj v posebno čudnem jeziku, in gotovo „knjižni molji“ so bili mnenja, da bi to mogel biti neki slovanski jezik. To domnevanje ni ušlo budnemu ušesu jezikoslovca Jerneja Kopitarja. Čeprav po naravi suhoparno hladen Gorenj, ga je zadeva močno razvnela. Ob prvi priložnosti jo je mahnil iz Dunaja (kjer je bil dvorni knjižničar) v Muenchen, da si stvar natančno in strokovno ogleda. In glej ga zlodeja, v onih starih bukvah ni bilo ohranjeno nič manj kot najstarejše poznano slovansko besedilo — in sicer v starem slovanskem jeziku. — Dokument ja dobil ime „Brižinski spomeniki“.

Muenchenski kolega je Kopitarju o tej rokopisni knjigi objasnjal vse, kar mu je bilo poznano; našli so jo v mestu Freising na Bavarskem v arhivih škofijske cerkve. Ugotovljeno je, da so ti pergamentni zapiski nastali — danes skoro pred tisoč leti — v dobi med 1. 972 in 1025.

Na 78 listu je bilo z latinskimi črkami zapisano besedilo javne spovedi v stari slovenščini takole: „Glagoljite po nas redka slovesa: Bože, gospodi milostivi, otče Bože, tebe ispovede ves moj greh . . .“ i.t.d.

Nam je to besedilo z lahkoto umevno, a Kopitarju, ki je o jezikih znal kaj več kot mi, to ni bil zanj trd oreh.

Na straneh 158-160 sledi drugo slovansko besedilo — pridiga o Adamovem grehu in pokori: „Eče bi ded naš ne segrešil te v veki jemu be žiti . . .“ i.t.d., a kmalu za tem še tretje besedilo — druga oblika javne spovedi: „Jaz se zaglagoljo zlodeju in vsem jeho delom . . .“ i.t.d.

Ker fotosnemanje v Kopitarjevem času še ni bilo poznano, si je mož vse to lepo prepisal in odnesel s seboj na Dunaj. Stvar je temeljito preučil in prevel tudi v latinski jezik ter pozneje (1836.) obenem z drugimi starimi jezikoslovnimi dokumenti izdal v knjigi „Glagolita Clozianus“... (Ime po grofu Clozu iz Tridenta, ki mu je dal na razpolago gotove stare tekste v glagolici in cirilici.) Kopitar je tako ostali svet seznanil z našo staro duhovno dediščino. V oni dobi javljanja romantike je to mnogo pomaglo narodnemu prebujenju pri nas in pri ostalih Slovanih.

Mesto Freising, ki so ga naši romantiki poslovenili v Brižinj, leži nekako 50 km severno od Muenchena, ali recimo od zlega spomina kraja Dachau, ki je današnji generaciji splošno bolj poznan. Rokopis ni tam nastal — kot so prvotno domnevali — pač pa v zapadni Koroški. Brižinjska škofija je takrat

imela tam svoja posestva in seveda tudi organizirano duhovno-pastirsko službo. Tam službojoči nemški duhoven si je zapisal navedene tri tekste, ker jih je potreboval za pastirovanje med Slovenci in nam tako nehote napravil ogromno uslugo. V oni dobi je krščanstvo bilo med Slovenci že čvrsto ukoreninjeno; a verjetno še nismo imeli dovolj domačih duhovnikov. Kateri so bili, so znali obrede in molitve na pamet in jim ni bilo potrebno jih zapisovati. Njih znanje je prav gotovo izviralo po ustnem izročilu iz dobe Ciril-Methodovega delovanja. Ta dva slovanska apostola sta še pred odhodom iz Soluna prevedla prve slovanske bogoslužne tekste, od katerih se nam izvorno ni nič ohranilo.

Brižinski spomeniki so izredno pomemben dokument iz naše davne preteklosti. Pričajo nam, kakšen jezik so pred tisoč leti govorili naši pradedje, ki so takrat prebivali ne samo v današnjih slovenskih krajih in širom Panonije in Benečije, nego tudi daleč tja proti osrčju Alp, kjer je danes naš jezik že povsem izkoreninjen in pozabljen. V toku stoletij nas je na ta ali oni način izpodrinil tuj element.

Jezikoslovci trde, da je nemški duhoven pri zapisovanju bil dosti površen in se mu je v zapiske vrnilo več jezikoslovnih napak. Je pač razumljivo, kajti jezik mu je bil tuj; zapisoval je gotovo po sluhu, t.j. po narekovanju kakega Slovca. Zapisal jih je na nemški način in sicer tako kot se mu je zdelo, da izgovoru najbolj odgovarja. Takrat Slovenci seveda še nismo imeli bohoričice, ne metelčice, ne gajice. Tudi ne Jerneja Kopitarja, ki naj bi povedal, kako se slovanski pravilno piše.

Ko že govorimo o slovenskem rekordu med vsemi Slovani, kar tiče najstarejših zapiskov, omenimo tudi, da smo Slovenci dobili prvo slovnico pred vsemi ostalimi slovanskimi narodi. Napisal jo je Adam Bohorič in jo 1584 izdal pod latinskim naslovom „Arcticae horulae“ (Zimske urice).

Po Brižinskih spomenikih zija velika vrzel vse do začetka 15. sto-

letja. Ako je v tej dobi bilo kaj zapisano, se je v onih nemirnih časih ali izgubilo ali pa drugače zapadlo uničenju.

Kot drugi po starosti ohranjen slovenski jezikovni dokument je „Stiški rokopis“. Nastal je okrog 1428 v stiškem samostanu. Njegov starejši del obsega dve molitvi: „Mylost yno gnada nasiga gospody . . .“ i.t.d., in pa prevod Salve Regina: „Czestjena body kralewa mati te mylosti . . .“ i.t.d.

Po načinu pisave je sklepati, da je zapisovalec bil kak Čeh, ki je v husitskih verskih bojih zapustil domovino in našel pribežališče v Stišni, kjer se je tudi naučil krajevnega jezika. — V istem rokopisu je neki drugi menih — to pot v značilnem dolenskem narečju — okrog 1440 zapisal velikonočno hvalnico: „Naš gospud je od smerti stval . . .“ in spet obrazec splošne spovedi: „Ja se ad pouem hudiču inu nega dejlam . . .“ i.t.d.

Zanimivo je, da so se naši stari tako vneto „odpovedovali“ zdej zlodeju, zdej hudiču. Z moralnega stališča je to lepo in hvalevredno; z jezikoslovnega pa je značilno, da so iste besede v nespremenjeni obliki še danes v rabi.

Iz nekako iste dobe se nam je ohranil tudi slovenski očenaš, zdravamarja in vera v „Celovškem rokopisu“, ki je nastal na Koroškem. Smatrajo, da je tudi te zapiske pisal tuji duhovnik, ki je deloval med Slovenci. Pisani so v nemškem pravopisu.

Proti koncu 15. stoletja so nastali zapiski cerkve Sv. Marije v Čarnej. Ta, zvani „čedadski rokopis“, nam svedoči o slovenstvu na Beneškem.

Vsi omenjeni rokopisi nam pričajo o starosti in nekdanjem razprostriranju slovenstva. Obenem pa predstavljajo prve poganjke, iz katerih se je postopoma razvil naš materni jezik.

Leta 1551. je izšla prva slovenska tiskana knjiga — Trubarjev Abecednik — na borih 8 listih. Ta skromni začetek vseeno vsebuje jedro slovenskega književnega jezika. Iz dobe reformacije, preko protireformacije in razsvetljenstva, z razvijajočim se tiskom in številom kulturnih delavcev, slovanski knjižni jezik tiplje svojo pot navzgor, dokler mu je doba romantike končno ne utemelji z abecedo in osnovnimi načeli, po katerih se od takrat naprej ravnamo.

A. Povhe, S.A.

NEKOČ IN ZDAJ

*Bil некоč sem mlad, vesel, —
poln miru in nade;
zdej imam le prah, pepel,
ki ju veter krade. —*

*Čist nekđaj gojil sem cvet,
imel sem sreče vrt;
mračno gledam zdej na svet —
utrujen sem, potr. —*

*Sem imel sladkosti, smeh,
tiho vero belo; —
zdej imam le strah v očeh,
upanje uvelo. —*

*Ljubil sem некоč in pel,
letal sem visoko;
zdej srce bi rad ogrel,
iščem dobro roko. —*

*Zlat imel sem raja ključ,
z NJIM sem rad se družil;
zdej objokan kličem: „LUČ
rad bi Te spet ljubil.“ —*

Vladimir Nanos, Vic.

ADELAIDE

Silvestrovali smo v grški dvorani na West Tce. Dvorana nabito polna — okoli 250 ljudi. Bilo je tudi nekaj rojakov iz Viktorije in N.S.W. Prireditelji menda niso pričakovali toliko ljudi, ali pa znano dobro piti, saj je že ob 11 uri piva zmanjkalo, prav tako klobas in potice, ki so bile tako dobre; darovale so jih gospe Ahinova, Malejeva, Mautnerjeva, Žakljeva in Zupančičeva. Le to napako so imele, da jih je bilo premalo in jih je le polovico ljudi lahko dobilo pokusiti. G Flajnik je kupil 4 dvanajsterec limonade in vse zastoj ter lastnoročno razdelil. Seveda bi jo desetkrat toliko še popili. Nato smo se seveda še malo zavrteli in je bila že dvanajsta ura. Voščili smo si srečno novo leto ter se razšli domov.

Vse priprave za ta večer sta prevzela gg. Mravljak in Ahlin. Tudi gg. Povhe in Pirkmajer sta se dobro izkazala. Na vratih so bili zelo pridni gđc. Štefka in Ela Rojc ter g. Janez Sušnik. Zdi se mi, da je v kuhinji poveljevala ga. Klunova; pomagali sta ji ge. Zupančič in Ahlin. Listke za pivo sta imela gg. Mravljak in Jesenko. G. Flajnik se je znojil le pri odpiranju steklenic. Gotovo, ni prijetno na zabavi delati ko se drugi vrte in vesele. Zato tudi upam, da je večina ljudi prirediteljem in sodelavcem hvaležna v kljub raznim pomankljivostim. L.N.

FINANČNO POROČILO: SILVESTROVANJA V ADELAIDI:

Dohodki:	Prostovoljnih prispevkov	£47	2	9
	Jedača in pijača	£62	0	0
	Balončki	£2	18	3

Skupno £112 1 0

Izdatki:	Dvorana	£15	0	0
	Muzika in klavir	£17	0	0
	Jedača in pijača	£48	9	9
	Balončki	£2	0	0
	Prevoz	£2	5	0
	Krožniki, servijete, vabila, drobnarije in izguba	£10	7	3

Skupno £95 12 0

Razlika £16-9-0
dana v sklad
Misli

Vsem, ki so nesebično in požrtvovalno delali za uspeh večera — se Uredništvo prisrčno zahvaljuje!

Na zadnjem razpotju

(Izkušnje in primerjave)

V TEMNI SREDNJI VEK

Dolzan ni samo, kar velevamu stan,
Kar more, to moz je storiti dolzan!
Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi,
a delo in trud ti nebo blagoslovil!
(Simon Gregorcic)

„Toda ti vidiš le dobre strani dobe. Vsekakor jaz nisem nanjo mnogo mislil in morda ravnal nasprotno od tebe, naštevajoč le njene slabe strani. Ne morem pa se iznebiti občutka, da tedaj zaradi tlačanstva, strogega reda in krivičnega sodstva, ni bilo prave svobode.“

„Potem bo prav, da skušava razčistiti pojem svobode. Ti bo jemlješ v materialnem pomenu besede, kakor to dela danes ves svet, namreč kot stanje, v katerem moreš početi vse, kar se ti zljubi. V tem smislu je najbolj svoboden človek, ki živi sam zase, daleč od človeške družbe, najmanj pa tisti, ki živi sredi gosto naseljenega mesta. Nešteto je namreč stvari, ki se jih moramo na ljubo dobremu sosedstvu odreči in se omejiti. Seveda, moderen človek ne ljubi svobode v samoti, omejevati se zaradi sosedstva pa mu tudi ne diši. Dejstvo, da v človeški družbi svoboda enega pomeni omejitev drugega, prezira, skušajoč najti zasilen izhod. Zato moderni svet pozna celo vrsto svobod, a na zadnje, štiri sta nam obljubila, pa ne izpolnila, že omenjena velika državnikinja z atlantsko karto — na katere moramo gledati iz istega vidika; saj se nanašajo le na posamezne smeri človekovega udejstvovanja, ki se je v tej dobi tehnike zelo razdelilo. Srednji vek je razumel, da nima nobenega smisla, poganjati se za svobodo, ki je ne sme biti. Današnje svobode v stvari pomenjajo svobodo nekaj ljudi na račun mnogih milijonov. Pa mi povej, Tine, katera doba je poznala več svobode?“

„Mislim, prijatelj, da živimo sedaj v taki svobodi, kot je le mogoča, česar o nekdanjih kmečkih tlačanih ne moremo trditi.“

„Naj tlačanstvo na kratko odpraviva. Pojavilo se je šele proti koncu svoje dobe, zakrivilo ga je plemstvo, ki je vladarju zraslo preko glave in zlorabljalo oblast. A kmečki puntarji, kjerkoli so nastopili, so se borili za *staro pravdo* in ne svobodo, znamenje, da je nedavno prej vladal pravičen red. Moje mnenje je torej, da je bil srednjeveški človek, svobodnejši človek.“

„Rádoveden sem zelo, kako boš to utemeljil.“

„Ne bo tako težko. Ti, kot kristjan, bi moral pravzaprav, če že ne občutiti, vsaj nekaj vedeti o resnični svobodi, ki nam jo je dalo krščanstvo. To je *svoboda duha*.“

„Nič prav ti ne morem slediti,“ je rekel Tine.

„Človek se sestoji iz duha in telesa, ali ne? Tako ne bo nič narobe, če napravimo tudi v pogledu svobode tako ločitev. Človekov duh je že po svoji naravi svoboden; njegovo območje je vesoljstvo in večnost, preteklost, sedanjost in bodočnost. Ustavlja se le pred večno skrivnostjo, Bogom. Duh je gospodar nad materijo. Čim bolj torej izrablja dano mu svobodo, tembolj intenzivno človek živi

in dvigajoč se iz materije v neznane višine, doživlja neizrečno srečo. Materija je že po svoji naravi nesvobodna; kjer se torej duh vdinja telesu in njegovim užitek, je slabši od živali. Razbrzdanost konča s hitrim padcem. Kaj boš torej naredil, da boš zaživel polno, človeka dostojno življenje? Zaupati Stvarnikovi obljubi in se znebiti mnogih nepotrebnih materialnih skrbi, je korak, ki niti ni tako težak. In samo to je potrebno.“

Resnično svoboden človek je samo oni, katerega duh je svoboden, ki se torej ne da voditi od materialnih zahtev. Duhovno svobodnemu človeku ječa ne pomeni nič. Tako svobodni ljudje so bili prvi kristjani, ki jim telesne muke niso mogle do živlega. Taki so bili ljudje srednjega veka: močni v svoji veri in svobodi. Tedanji puščavnik je bil najsvobodnejši in najsrečnejši človek na zemlji.

Ne misli, ideologi materializma niso razumeli in uvideli ogromne sile, ki je v tem krščanskem duhovnem življenju. Na vsak korak zadevaš na dokaze, ki govore o tem, da si z vsemi močmi prizadevajo vzbuditi v ljudeh čim več materialnih želja in na ta način uničiti duha, ki tako postane ubogljivo sredstvo k njihovim ciljem.

Malovernost in praktični materializem v krščanstvu je glavna slabost zapada in s tem glavna šola mednarodne materialistične zarote. Ali to uvidevaš?“

„Prepričal si me, prijatelj. Vendar nekaj me moti. Ali se to pravi, da mora dober kristjan pustiti vne-
mar probleme današnjosti in ne brigati se za takozvano politiko?“

„Čemu to vprašuješ, dragi! Tvoj in moj problem, ki se ga morava lotiti je, *kako biti dober kristjan*. To je posebne vrste problem, ki se pojavlja sproti, pred vsako odločitvijo in dejanjem, stokrat na dan. Vprašanje je vedno enako: kako bi to napravil Tisti, ki je rekel: Jaz sem Pot, Resnica in Življenje. Vprašanje se tiče velikih in malih zadev, torej tudi politike. Mislim pa, da je dolžnost naša v javnosti zlasti ta, da pripravimo čim več ljudi do tega, da se bodo ustavljali pred gornjim vprašanjem. Dober vzgled je seveda pogoj, brez katerega ni nič. — Nekoč so kristjani s samo svojo živo vero osvajali svet. Ta svet je sedaj izgubljen. Na nas je, da ga rešimo.“

„Daj Bog!“ je dejal Tine.

Nadaljevanje.

TENOR DUNAJSKE OPERE,

naš rojak, gospod *Anton Dermota*, ki je po sijajnem uspehu gostovanja v Avstraliji s svojo cenjeno gospo soprogo odpoval nazaj v Evropo, se je ob odhodu pristržno zahvalil vsem svojim rojakom v Avstraliji. Želi jim mnogo sreče in uspehov v novi deželi.

Uredništvo Misli se v imenu Slovencev pristržno zahvaljuje za njegove želje in toplo zanimanje za naše ljudi in njihove probleme. Gospe Dermotove mehke in tople slovenščine se še posebej s ponosom spominjamo.

Publisher: Rev. R. PIVKO
66 Gordon Street, Paddington, N.S.W.
(za cerkvijsko St. Francis na Oxford Street)
FA7043—FA7044

Naša dekleta prihajajo . . .

NEKAJ ANGLEŠČINE

NA CESTI itd.

- Excuse me, sir (madam) . . . Would you kindly tell me how to get to the nearest train station (bus stop)?
Ekskuz mi, sr (mejdm) . . . Oprostite, gospod (gospa ali gospična) . . . Ali bi mi hoteli povedati kako priti do najbližje železniške (autobusne) postaje?
- Thank you very much.
Thank ju veri mač. Najlepša vam hvala.
- Where is the nearest Catholic church, please?
Hwer iz d nirest katolik črč, Prosim, kje je najbližja katoliška cerkev?
- Where can I get a taxi, please?
Hwer ken aj get e taksi, pliz? Prosim, kje se dobi taksi?
- Please take me to Paddington (to the shopping district, to the Central Station).
Pliz tejk mi tu Padington (tu d šopin distrikt, tu d sentral stejšn). Prosim peljite me v Paddington (v trgovski odsek mesta, na centralno postajo).
- How much is the fare?
Hau mač iz d fer? Koliko stane voznja?

V TRGOVINI, GOSTILNI, KINU itd.

- Do you have any white sandals size six?
Du ju hev eni hwajt sendls sajz siks? Ali imate bele sandale številka šest?
- I would like to buy a pair of shoes (a hat, a dress, a raincoat) for myself. Would you let me see what you have?
Aj wud lajk tu baj e per of šuz (e het, e dress, e reinkout) for majself. Wud ju let mi si hwat ju hev? Jaz bi si rada kupila par čevljev (klobuk, obleko, dežni plašč). Ali bi mi hoteli pokazati kaj imate?
- How much does this cost?
Hau mač daz this kost? Koliko stane tole?
- Could you show me anything cheaper?
Kud ju šou mi enithin čiper? Ali mi lahko pokažete kaj bolj poceni?
- Give me a writing pad, a packet of envelopes and a bottle of ink, please.
Giv mi a rajtin ped, e peket of envelops end e botl of ink, pliz. Dajte me papir za pisanje, kuverte in črnilo, prosim.
- May I have a tube of Colgate toothpaste, a toothbrush, a comb, and a cake of Palmolive soap?
Mej aj hev a tjub of kolgejt tuthpejt, a tuthbraš, a kom, end e kejk of palmoliv soup? Ali mi hočete dati Colgate zobno pasto, zobno krtačko, glavnik in kos Palmolive mila?
- Give me a pound of peaches (grapes, plums, apples), please.
Giv mi e paund of pičes (grejps, plams, epls), pliz. Dajte mi eno funto breskev (grozdja, sliv, jabolk), prosim.
- May I have a small loaf of bread and a shilling's worth of those biscuits (cakes)?
Mej aj hev e smol louf of bred end e šillings worth of douz biscuits (cakes)? Ali mi hočete dati kruh in za en šiling tistih piškotov (kolačev)?
- May I have an egg (a ham) sandwich, a piece of cake and a glass of lemonade (orange juice)?
Mej aj hev en eg (e ham) sendwič, e pis of kejk end e glas of lemonejd (orendž djus)? Prinesite mi, prosim, sendvič z jajci (z šunko), kos torte in kozarce limonade (oranžade)?

16. Tea for two please.
Ti for tu, pliz. Večerjo za dva, prosim.
17. Would you bring me a cup of coffee, please?
Wud ju brin mi a kap of kofi, pliz? Ali bi mi hoteli prinesiti skodelico kave?
18. Do you have any soup . . . Bring me some, please.
Du ju hev eni sup . . . Brin mi sam, pliz. Ali imate kako juho . . . Prineste mi jo, prosim.
19. Is there any fruit? . . . Bring me some, please.
Iz der eni fruit? . . . Brin mi sam, pliz. Imate kako sadje? . . . Prineste mi ga, prosim.
20. Give me two tickets, please.
Giv mi tu tikets, pliz. Dajte mi dve karti (za kino, ali koncert itd.), prosim.
21. When does it start?
Hwen daz it start? Kdaj se začne?

Pozor — morski psi . . .

Napad morskega psa na 14 letnega dečka v sydnejskem zalivu in kmalu nato še novica, da je morski pes pogoltnil enega pred nekaj leti novodošlega Nemca, nas je zopet opozoril na nevarnost kopanja na avstralskih morskobalnih obalah.

Čeprav še do danes niso mogli najti popolno varnega načina kopanja — razen v ograjenih ali z močno mrežo omreženih kopalniških, so vendar poznane gotove opreznostne mere, ki naj bi zmanjšale nevarnost napada.

Mnogo že vemo, zakaj morski pes napada kopalce. V glavnem izgleda, da zamenja plavalca ali kak njegov del za ribo ali kakšen morski predmet. To nam potrjujejo vsi oni napadi na osebe, takoj ko so skočili v vodo, ali pa na osamljenega kopalca, ki se nahaja daleč proč od obale in velikih valov, ki se razlivajo na obali.

Ravno tako, kot mnoge druge ribe, tudi morske pse privlačijo svetli predmeti. Dostokrat se je že dogodilo, da so morski psi napadli kovinasta vesla ali celo ladijske vijake.

Radi tega lahko predpostavljamo, da je morski pes, ki je odgriznil roko mladi kopalki, opazil

lesketanje njenega prstana. Tudi slučaj nekega podvodnega ribiča, ki je bil napaden, lahko pripisujemo svetlikanju kovinaste maske.

Vsi ribiči vedo, da morske pse privlačijo vsaka druga riba — naj bo na trnku ali v mreži.

Glavna pravila opreznosti proti napadu morskih psov bi bila:

1) ne hoditi v vodo, če je bil dan znak, da je v bližini morski pes;

2) kopalci naj ne nosijo prstanov, okraskov in drugih svetlobleščečih predmetov;

3) podvodni ribiči naj pazijo, da bo vsa njihova oprema pobarvana v motni sivi ali modri barvi; naj ne bo vidna nobena bleščeča kovina;

4) trnkova vrstica naj bo dolga vsaj 50 čevljev (Feet), da ja ne bodo imeli vlovljene ribe preblizu telesa.

Vsa druga sredstva, s katerimi naj bi se podvodni ribiči branili napada, so dvomljiva. Kapetan COSTEAU navaja v svoji knjigi "THE SILENT WORLD", da vse kričanje spuščanje mehurčkov in mahanje pod vodo niso niti malo ostrašila morskega psa kot to priporoča HANS HAAS.

M.L., N.S.W.

ZA UČENJE ANGLEŠČINE

"DO YOU WANT TO LEARN ENGLISH?"

se obrnite na naslov—
Post this form to—

The Director,
Department of Education,
Sydney.

(in the Capital City of your State)

Kdor živi v drugi državi, naj navede prestolnico svoje države — kot Melbourne, Adelaide ali Brisbane ali Perth.

Prosim, pošljite mi:

Please send me:

- 1) Obestilo o večernih šolah
Information about the Evening Classes.....
- 2) Učenje angleščine potom pisma
Free Correspondence Lessons.....
- 3) Učenje angleščine ob radiju
Free Radio Lessons.....

Ime
Christian
Name.....

Priimek
Surname.....

Naslov
Address.....

Država
State.....

Moj materni jezik je
My native language is..... slovene

VSE ZASTONJI!

Izrežite in pošljite na naslov v vaši prestolnici.

Novoletno praznovanje na Hribarjevi farmi . . .

ČE VAM MISLI UGAJAJO, POVEJTE DRUGIM!

KAR VAM NI VŠEČ, POVEJTE NAM!

SKLAD MISLI

V sklad lista so 1954. poleg naročnine darovali še neobjavljeni: Ivan Erjavc £3-0-0; Milan Frigula £2-0-0; Franc Frigula, Frumencij Kolavčič, Ludvik Rus in Stanko Sivec vsak po £1-0-0; Družina Fon in Ivan Lavrenčič — vsak po 10 šil. Vsem iskrena zahvala!

(Vsota je že vnešena v letni obračun Misli! Op.Ur.)

V SKLAD MISLI SO LETOS

POLEG NAROČNINE že darovali: Neimenovani iz N.S.W., F. Hribar in Alojz Tomšič vsak po £4-0-0; Robert Mršnik £3-0-0; Lojze Kepa, Ludvik Kovačič in Tone Žitnik vsak po £2-0-0; Milan Beribak, Tončka Bizjak, Jože Cej, družina Dermota, Stanislav Heric, družina Hojnik, Jože Kočar, Mike Klemenčič, Jožef Kordis, družina Koren-ova, Janez Klavžer, Ivan Marušič, Matija iz N.S.W., Neimenovani iz N.S.W., Franc Počkaj, Anton Štukelj in Alojzij Žbogar vsak po £1-0-0; Marija Habor, Marija Habenshuss, družina Kofol, Lidija Mohorčič, Neimenovani iz

N.S.W., družina M. & R. Mavrič, družina Pavličič, K. Spur — vsak po 10 šilingov; J. Rupnik 5 šilingov. Vsem in posamezno pristréna hvala!

Lani decembra

je v avtomobilski nesreči bila smrtna žrtev še nedavno došla gdč. ANTONIJA ŠAJN, doma iz Juršče pri Pivki.

Mir in pokoj njeni mladi duši! Iskreno sožalje žalujočim!

Melbourne!

6. marca 13. marca

obakrat skupna SLOVENSKA SV. MAŠA v ST. CATHAGES CHURCH na Sydney Rd., PARKVILLE.

(Še naprej od Royal Hospitala blizu tramvajskega postajališča 19). Maša ob 11.30 dopoldne. Pred mašo sv. spoved.

Od 8-13 marca sveti misijon za Slovence — v St. ALBANSU. Prvi slovenski misijon v Avstraliji! V petek in soboto popoldne priložnost za sv. spoved.

Ne pozabimo! Vsaj enkrat na leto prejmi sveto Rešnje Telo.

Kaj veste, da smo v POSTNEM ČASU?! Vsakdo ima priložnost za sveto spoved. pater Rudolf.

Adelaide!

20. marca slovenska sveta maša v cerkvi Presv. Srca — HINDMARSH (na Port Road).

Maša ob 4 popoldne. SV. SPOVED: V cerkvi St. Joseph na Pirie St. v mestu soboto

popoldne od 5-7, in pred sv. mašo v Hindmarsh.

Sydney!

10. aprila — na Veliko — nočni dan SLOVENSKA SV. MAŠA — ob v kapelici pod cerkvijo St. PATRICK, CHURCH HILL — MILLERS POINT.

(Vhod iz dvorišča samostana).

SV. SPOVED—

Vsako soboto pred prvo nedeljo od 4 — 5 pater Rudolf od 5 — 6 velečasni Mihalič.

V LADY CHAPEL na 643 GEORGE STREETu, HAYMARKET.

In pred mašo!

NE POZABITE VELIKONOSNIH DOLŽNOSTI, DA BOG NE BO POZABIL VAS!

Naslednja številka Misli velikonočna bo izšla proti koncu marca. Vsi članki, dopisi in novice morajo biti v Uredništvu do 18. marca.

Ur. odbor.

Sem Kranjčičev Jurij...

Sesalec za prah

To se je zgodilo davno, davno in se dogaja še danes. — V neko hišo je prišel trgovski zastopnik.

„Spoštovana gospa, dovolite, da vam pokažem najnovejši izum — sesalec za prah znamke „Pepita“. Majhen, mičen, najboljše kakovosti in zelo poceni.“ Zastopnik govori, govori. Gospodinja mu sega v besedo prestrašenih oči, toda ljubezniv nasmeh trgovskega potnika ji zapre usta.

„Dovolite vendar, da vam pokažem njegove odlike. Videli boste, gospa, kako hitro bo pobral smeti, ki jih bom znosil na vašo lepo in dragoceno preprogo.“

„Kaj, ne drznete si tega“, zavpije prestrašena gospa, a zastopnik je ne poslušal.

Naglih korakov je pohitel k peči in stresel na preprogo saje, iz štedilnika pepel, iz zaboja za smeti pa najrazličnejše odpadke. Gospa v grozi strmi na tujega človeka, ki ji tako neusmiljeno uničuje njeno dragoceno preprogo. Toda tako brez moči je, da ne more prepričati razdejanja.

„Le nič strahu, takoj vam pokažem, kaj zmore naš novi aparat,“ hiti zatrjevati zastopnik in že švigne s pogledom po stenah, da bi kje odkril električno stikalo. Gleda, gleda. Nato oklevaje pristopi h gospej: „Ali mi pokažete prosim, kje imate stikalo.“

„Kaj, električno stikalo? Saj nimamo elektrike, samo plin...“

Na dragoceni preprogi pa so ležale smeti vseh vrst in barv, smeti, ki jim novi sesalec za prah ni mogel škodovati...

Zdravnik: „Kaj pa apetit?“

Bolnik: „O, hvala gospod doktor, še kar gre. Sicer je šele ena ura, odkar sem kosil, toda, če imate kaj dobrega, pa poskusim.“

Človek, ki je zvesto služil svojemu carju vse svoje življenje, je v hipu silne jeze ubil svojega tovariša. Prekršek uboja se je kaznoval s smrtjo. A ker je bil mož vedno tako zvest domovini in kralju, mu je le ta dovolil izbrati si način smrti. Ječar pride k možu in mu pravi: „Naš milostni vladar, Bog mu daj zdravje, ti je olajšal kazen s tem, da ti je dovolil izbrati si način smrti. Če hočeš, da te ustrelimo, te bomo streljali; če hočeš, da te obesimo, te bomo obesili; če hočeš, da te damo samo na kolo, se naj zgodi po tvoji volji. Sam izbiraj.“

Jetnik se je popraskal po glavi, pomislil in dejal: „Kolikor sem slišal, kake smrti je kdo umrl, se mi zdi, da je umreti naravne smrti najlažje.“

In pri tem je tudi ostalo. Car si ni upal prelomiti svoje besede in moža so spustili. Šel je, kamor je sam hotel. Visoko starost je dočkal in umrl mirne in lahke smrti. Kakor si je izvolil.

V Pontiacu v Michiganu je neki Glen Cole skoro umrl zaradi slabe prebave, ki mu jo je povzročilo mnogoženstvo. Mr. Cole se je namreč poročil kar z dvema ženama, si uredil dvoje stanovanj in tudi hranil zjutraj in zvečer redno pri obeh ženah. V šestih mesecih se je zredil za 40 kg. in končno je moral zaradi prebavnih težav iskati zdravniško pomoč v bolnici. Ko je ozdravel je našel zavetje v zaporu.

CVETJE V JESENI

6. DR. IVAN TAVČAR

Drugo jutro me je zbudil rahel klic: „Vstati je čas!“ Dan se je komaj delal, ko sem že tičal v obleki. Moje telo je bilo okrepano, ker sem spal, da cesar ne more bolje. ★ Spodaj v hiši je že stala skleda na mizi in kmalu je bila zbrana okrog nje družba prejšnjega večera. Da so bili žganci ranega jutra gospodarji, o tem vam ni treba posebej praviti. Mati jih je polila z „volovim maslovnikom“, mi smo pa komaj čakali, da sežemo po žlicah. ★ Volovi maslovnik — nemogoča beseda! Pa se je vendar dostikrat spominjam, kadar si kvarim svoj želodec po ljubljanskih gostilnah. Žalibog tudi ta jed — v pinjeno mleko zakuhana moka — je izginila. Prav milo se mi je storilo, ko sem zadnjič izpraševal poljanska otročeta, pa niti eno ni vedelo govoriti o volovem maslovniku. Drugače smo jedli v prejšnjih časih, pa smo tudi drugače rasli in dorasli kakor zeleni sedanji drobiž. ★ Pred hlevom sva si z Boštjanom, oba gojoroka, opasala oselnike ter snela kose z zidu. Liza je prinesla iz hleva posodo penastega mleka. Porogljivo se je zasmejala: „Hek!“ ★ A njena porogljivost ni segala do mene: ko sem že pohajal visoke šole, nisem smel nikdar lenariti o počitnicah in koso sem bolje poznal kakor Justinijanov kodeks. Kosil sem, vozil sem samotež, a kadar so izostali gnojariji, sem si moral oprtati še celo koš gnoja ter z njim stokati do strmega laza. To je bilo najtežje delo, s katerim smo si gorjanci pridobivali kruh. Konjiči in voliči, ki so se od tedaj močno zaredili in pomnožili, so odpravili tuji gnojarije. ★ Ta dan smo hoteli kositi otavo na Mlinšah. Hodeč proti temu travniku z gospodarjem nisva mnogo govorila. Ker mi ni

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA v Argentini vabi vse rojake v svobodnem svetu k naročbi svojih književnih izdaj. Do zdaj je izšlo „Meddobje“, Kociperjev „Mertik“ in Pregljev „Moj svet in moj čas“. Pišite na Rev. Rudolf Pivko, ofm, St. Francis, PAD-DINGTON, SYDNEY.

Pozdravljam vse Slovence, s katerimi smo se spoznali v Trstu, in jih naprošam, da se mi kaj oglase na naslov:

Stanislav Mukavec,
36 Park St.,
West B'wick, MELBOURNE,

OPOZORILO

Katerokoli slovensko knjigo želite imeti (razen političnih) jo naročite pri:

M. NOVAK,
56 Aberdeen St., PERTH, W.A.

Za vsa pojasnila in naročila se obrnite na zgornji naslov. Točno in solidno izvrševanje naročil.

MISLI

— v vsako slovensko hišo

MISLI

— v roke vsakega Slovenca

Družina Dermota išče družino Uršič, s katero so poznani iz Avstrije 1950 (Koroška). Družina Dermota je tedaj bivala v Blumentendorf, Westkaise pri št. Vidu. A družina URŠIČEVA se je v istem času nahajala v Herzendorf pri št. Vidu. Bom hvaležen za vsako sporočilo, kje se družina Uršič nahaja.

Anton Dermota
21 Gregore Ave.,
E. CORRIMAL, N.S.W.

nč drugega prišlo na misel, sem vprašal mimogrede: „Kaj pa Meta? Ali se snubači že oglašajo?“ ★ „Saj je še otročja“, je suhotno odgovoril oče. „Posavcev iz Martinovega sela prihaja sem in tja v hišo. No, ne vem!“ ★ „In dekle?“ ★ „Kje naj ve, čemu smo moški na svet!“ ★ Prav odleglo mi je pri teh besedah, kakor da bi me ta reč kaj brigala. ★ Ko sva dospela do Mlinš, je naju objelo mlado jutro z nepopisno svojo milobo. Širno se je razprostiral travnik pred nama. Otava je lepo kazala in rožice so cvele po zeleni tratini, ki se je vlekla skoraj tja do bukovih gozdov zelenega Blegaša. Pajki so bili napredli po travi mreže, na katerih je ležala rosa v srebrnkastih kapljah. Oglašale so se ptice, predvsem strnad, ki je neprestano gnal svoj „čer-čer-čer-čeri!“ ★ Vse to je pila duša in kmalu je odmevala od drobnih ptic drobnih glasov. ★ Postavili smo se v vrsto. Kakih deset korakov od mene se je oglasil Danijel odločno zaničljivo: „Ali se poskusiva?“ ★ „Se pa!“ sem odgovoril brez odloga. ★ Domači hlapec mora kositi naprej in njegova čast zahteva, da ga sokoci ne prekose, ker velja za veliko sramoto, če ga kdo v košnji za seboj pusti. Danijel je mislil, da bo imel z mano lahko opravilo. Zategadelj me je poklical na dvboj s koso. Tiste čase, drage prijateljice, še nisem bil ta žalostna podrtija, kakor sem danes; žilava moč se je pretakala po mojih udih in nisem se kmalu zbal nasprotnika. ★ Kosa pa mi v prvih trenutkih ni hotela prav peti in dajati pokorščine; brisal sem jo s travo in z oslo sem zvonil po nji. ★ Že se je zaveselil Danijel: „Pa počiyaj! Že vidim, da nisi od fare!“ ★ Prezgodaj se je veselil poštenjak. Kmalu sem bil v stari vaji; v mogočnih plasteh mi je padala trava in duh sveže zemlje je puhtel od nje. ★ „Boš kosišče zlomil!“ ga je miril Boštjan. ★ Bilo je dosti smeha, kar je Danijela še bolj razkačilo: „Nočem več plače. Dobi si novega hlapca, Presečnik! K Domačejkarjevim grem kože past, ker res nisem za nič, ako me že vsaka žaba užene.“ ★ Proti devetem sta pršli Meta in Liza. ★ Izpraznili smo čerfo kislega mleka. Pod streho sem spravil tak kos kruha, kakor bi ga zdaj s svojim gosposkim želodcem ne mogel pokončati, najsi bi šlo za življenje. ★ Po končanem tem opravilu je izpregovorila Meta: „Mati je dejala, naj pride

Iščemo šest dobrih pleskarjev za takojšnji nastop dela. Dobri pogoji. 40 urno delo £19-0-0. Nadure po želji uslužbenca.

Obenem iščemo 2 dečka, ki bi se hotela izučiti v pleskarski stroki. Takojšnji nastop.

Prosim, pišite ali telefonirajte na:

J. & M. Potočnik,
10 Ruthven Street,
MACLEOD (Heidelberg), Vic.
Melbourne. Telefon JL 3174.

ROJAKI! Pohitite! Dvajset izvodov samo!

ZBORNİK - KOLEDAR SVOBODNE SLOVENIJE 1955!

Stane £2-0-0. Pišite na Misli, G.P.O. Box 553, SYDNEY.

Tudi pesniško zbirko slovenskega pesnika Jeremije Kalin-Dr. Tine Debeljaka, lahko dobite na Uredništvu. Pišite na isti naslov. Zbirka je posvečena Mariji za njeno leto. Le 12 šilingov izvod!

V zalogi so tudi slikovite povesti *Slovenskih goric* pod naslovom „MERTIK“. V njih se zrcali čudovita borba našega malega človeka za človeško veličino in vrednost. Viničarjev beda je podobna naši; a v kljub bedi dobrota v duši. Pisec novel in povesti „Mertik“ je pisatelj „Goričanca“, ki je tako zajel našega človeka — Stanko Kociper. Pišite na Uredništvo Misli.

Kmalu bo v Argentini izšla zbirka spisov Ivana Preglja „Moj svet in moj čas“. Pregelj, ki je največji pisec za Cankarjem, tu v svojih lastnih povestih, črticah, pesmih in zapiskih oriše svoj življenjski in pogled na svet. Vsebuje bogato gradivo, ki še nikdar ni bilo objavljeno, iz pisčevega življenja in dela. Vse gradivo je zbral Dr. Tine Debeljak.

Rad bi si dopisoval v svrhu spoznanja s slovenskim dekletom. Sem pet let v Avstraliji. Angleščino obvladam. Imam hišo in auto Holden ter sem star 27 let. Želim spoznanje z dekletom 19-24 let iz poštno-slovenske družine. Ostale informacije in naslov v Uredništvu lista pod „Vesela bodočnost“.

Slovenec star 42 let želi spoznati Slovenko v svrhu ženitve.

Alfonz ZARNIK,
MT. ISA, B.S.D. QLD.

Družba Sv. Mohorja v Celovcu, Avstrija sporoča, da so knjige za 1955 (koledar, Večernice, povest) že v Avstraliji. Poslali so 150 letnih darov. Vsled podražitve papirja in tiska v Avstriji bo cena približno £1-0-0. Krajevne poverjenike prosim, da sporočijo čimprej število udov. Mohorjani, ostanite zvesti naši nad sto let stari slomškovi književni družbi. Mohorjevske Vas ne bodo razočarale! Naročila pošiljajte ali na Misli ali neposredno na glavnega poverjenika Mohorjeve:

Rev. I. Mikula
120 Waterloo St.,
P.O. Tuart Hill (Perth), W.A.

Janez domov.” ★ Ta Janez sem bil jaz. ★ „Čemu?” ★ „Mati pravi.” ★ „Ne grem!” ★ K meni se je nagnila in šepnila: „Pa z mano pojdi! Ti nekaj pokažem.” ★ „Ker je delavec dosti, grem!” ★ Vstala sva, da bi odšla. To je opazil hlapec Danijel in je pričel nagajati, kakor smo si svoje dni med seboj nagajali, če sta fantič in deklíč, ko sta še v dolgih srajčicah okrog letala, kazala si prijateljstvo. Danijel se je tolkel po šepavem stegnu in kričal:

„MOŽ IN ŽENA, ŽLICA MASLA, SKUPAJ KRAVE PASLA“.

★ Kaj to maslo in ta krava pomenita, mi še zdaj ni jasno. ★ Meta se je ponosno ozrla proti hlapčetu in siknila: „Švedral!” ★ Ta pa se je še vedno grohotal ter gonil svojo pesem o maslu in kravi. ★ „Torej kam?” sem vprašal. ★ „Pojdiva do Karlovšice!” mi je odgovorila. „Jera še živi”. ★ V vasi na Kalarjevem dvorišču je stal osemletni Kalarjev Lovrica. Nallto polne hlačice ga je bilo in meso je kar viselo od njega. Prvi navihanec je bil med vaškimi otročaji. Komaj je ugledal Meto, se je glasno zasmel in še bolj glasno zakričal: „Lisical hoho! lisical!” ★ Zdaj pa sem nekaj doživel. Dekle se je pretreslo in sapa je kar zapiskala iz nje. Bliskoma je bila z roko pri zemlji ter dvignila kamen, kakor ji je ravno prišel pod prste. ★ Lovrica jo je poskušal hitro odkurit, a bilo je že prepozno. Meta je z veliko sprtnostjo zavihtela kamen ter zadela Lovrica za glavo, da je lomil roke ter z največjim tuljenjem zbežal k materi v vežo. ★ Položaj mi je bil jasen. V vsem našem pogorju ga ni bilo človeka, da bi se mu ne bilo pridelo kako smešnilno ime. Zaradi lepih svetlih las je bila Presečnikova Meta „lisica”. In te „lisice” se ni mogla otresti, ker je javnost opažala, da jo spravlja v največjo jezo. ★ Hotel sem ji dati nekaj očetovskega pouka: „Kaj pa vendar počenjaš? Ali je kaj takega spodobno za žensko?” ★ Šlo ji je na jok: „Morem kaj, ako imam te grde lase?” ★ Še vedno sem ji hotel biti oče: „Povej mi, Meta, kdaj je naš Blegaš najlepši! Ali ne tedaj, kadar ga objema jutrnja zarja? In kdaj se ti Stari vrh najbolj dopade? Ali ne tedaj, kadar krog in krog njega žari večerna zarja? Ti pa se huduješ, da si prinesla s seboj na svet zarjo, ki ti noč in dan obseva obraz. Ali vidiš

Najnižji, brezkonkurenčni

CENIK

za pošiljanje paketov preko Trsta v Jugoslavijo

DR. JURE KOCE, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

Moka, bela (00) najbolje vrste	kg	2/-	Sunka, kuhana v dozah	kg	26/-
Kava „Santos”, extra prima	”	22/6	Prekajena slanina, mesnata	kg	14/-
Kava „Minas” Ia	”	21/-	Ogrska salama	”	26/-
Kakao, holandski	”	11/4	Polenovka, norveška	”	11/-
Cokolada, navadna (za kuho)	”	15/6	Sardine v olju, 200 gr.	”	2/4
Cokolada, mlečna	”	16/-	Milo, pramo, 72% mascobe	”	3/10
Caj Ceylon, originalni	”	28/-	Milo, toaletno, 100 gr. kos	”	1/8
Popper, indijski v zrnju, 100 gr.	”	6/-	Krema za britje, velika	”	5/-
Riz „Splendor Brillato”	”	3/4	Rozine, grske	”	6/-
Testenine, bele, makaroni itd.	”	3/3	Simokve, suhe	”	5/-
Zdrob, ameriski, beli	”	3/4	Mleko v prahu	”	11/-
Sladkor kristalni	”	2/4	Mleko v konzervi (660 gr.)	”	5/6
Sladkor v kockah	”	2/10	Marmelada v konzervi 500 gr.	”	5/9
Olje, olivno	”	12/-	Mandeljni, oluscesi	”	13/-
Mast, svinjska	”	7/6	Bonboni poljnjeni Ia	”	10/6
Mast v posodah po 17 kg.	”	6/10/0	Keksi, prvovrstni	”	9/-
Surovo maslo (konzerva)	”	24/-	Cimet v prahu 100 gr.	”	3/-
			Vanila v strokih 1 kos	”	1/3
			Nogavice Nylon, 1 par	”	11/-

PREVOZ

Franko prejemnikova zadnja posta		Franko prejemnikova železniska postaja	
do 4.50 kg netto	£0.18.6	do 30 kg netto	£2 5 0
do 9 kg netto	£1.03.0	do 40 kg netto	£2 11 0
do 18 kg netto	£1.15.0	do 50 kg netto	£2 17 0

Vreča bele moke najbolje vrste, 45 kg (v dvojni vreči), franko prejemnik £5-8.0, vključno takso (9/-) pa £5-17-0.

Priporočam vam, da pošiljate domov zlasti moko, ker doma ne morejo kupiti bele moke ampak samo enotno.

Vpoštevajte, da sem navedel cene za količine v kilogramih in ne v funtih (1lb.); tako se lahko prepričate, da so moje cene najnižje.

Jamčim za prvovrstno blago in najhitrejšo dostavo. Pošiljam po najnižjih cenah tehnične predmete kot šivalne stroje, radijske aparate, kolesa (bicikle) i.t.d. Ravno tako pošiljam direktno iz Londona domov najboljše angleško blago (tekstilije) in zdravila, ki so znatno cenejša kot tukaj.

Vsa naročila in nakazila pošiljajte direktno na:
Dr. Jure Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

SLOVENCİ

v Perth-u in okolici

kupujte vse svoje potrebščine v največji trgovini Zapadne

Avstralije pri

BOANS-U

zdaj, kako si nespametna?” ★ Takrat sva se spustila s pota nizdol na senožeti, katere se po bregovih spuščajo do Karlovške doline. Po teh senožetih sva hodila že pred petimi leti in že tedaj sta jih oklenili najini srca. ★ Takoj pod Jelovim brdom izvira Karlovšica v precej mogočnem tolmunu. V nji se zrcalijo jeseni in nekaj drobnih macesnov, ker je čista kakor kristal. Nato pa šumi po bregu, napravlja majhne šumeče slapove, ki se zopet nabero v tolmune, dokler ni med šumom in penami dosežen globoki dol. Po vseh tolmunih pa živi množica črnolenih postrvi, da voda kar zatemni, kadar pred tabo švignejo pod skalnati rob. ★ Dolgo je molčala; končno pa je le ponizno izpregovorila: „Ne bom se več jezila!” ★ Prišla sva do največjega tolmuna, ki je tičal nekako v sredi bregovja. Obdajalo ga je gosto jelšje. In to grmovje je stvarjalo nekako lopo. V to lopo sva šla ter sedla na mehko travo. Sedela sva v senci, a tolmun sam so obsevali sončni žarki. Na suhi veji nad vodo je čepel debeloglevec, sivi kačji pastir. Gorkota je prebudila iz spanja belega večernega metuljčka — mi gorjanci bi rekli „motoviljčka” — ki je tičal pod zelenim listom. Hotel je preskusiti svoje zaspane moči in vzdignil se je v topli zrak. A debeloglevec je prežal in ga takoj pograbil, da so se bele peruti v koscih usule od drobne mučenika. Nato je ropar z oskubenim trupelcem suhotno odfrčal, da si je drugod v miru napravil obed. ★ „Je gal!” je vzkliknila Meta. Bele peruti so padale v vodo, kjer se je takoj začulo posebno pljuskanje. „Jera se oglašja”. ★ Pristopila je k vodi ter lahno dvignila roko, jaz sem moral ostati na svojem mestu. Od tam sem videl, kako je izpod skale, okrog katere so se nabirale pene, priplavala velika postrv, katera je hlastnila po belih koscih na vodi. ★ Bila je „Jera”, ki sva jo že pred petimi leti spoznala. ★ Prišel je ukaz: „Kobilice lovi!” ★ Človekoljubno je še dostavila: „Pa steri glavice, da ne trpe preveč!” ★ In ljubljanski kavalir se je plazil po bregu ter pokorno lovil brzokoke kobilice. Trl sem jim glavice, tako da sem imel v hipu rumene prste na roki. Častite dame, z otrokom sem postal otrok, prirodi sem slonel v naročju, z njo sem dihal in

Se nadaljuje